

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenség” párt közlönye.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Ótásasos petisórtól 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szűzint több
 izibeli hirdetések, alkuszert a
 legolcsóbb árért.
 Bélyegdíj: minden bejelentésért külön
 30 kr.
 „Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
 minden peti sora 15 kr.
 Név- vagy bérmegjelölés nélküli
 kéziratok nem vétetnek tekintetbe.
 Ugyazintón a kéziratok nem adának
 vissza.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán külvé
 Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
 Fél évre 5 ft. Egyen szám — 5 ft.
 Előfizetési pénz minden külsőben:
 Főpénz, VECSEY-ház, földszint a szer-
 kesztőségbe bérmentre küldendők.
 Előfizetheti helyben:
 TELEGI K. LAJOS és ifj. CSATHY
 KÁROLY könyvkereskedésben s a
 szerkesztőségél. Egyébütt a postahiv-
 talok utján.

Debrecezen, nov. 26.
 (P.) Egy nagy nap előestéjén állunk
 s már holnap elől az ügy, melynek ki-
 menetelét az egész ország, sőt talán en-
 nek határain túl is feszült figyelemmel
 kísérik.

Nem is gondoljuk, mily nagy hord-
 erővel bír választás ez.
 Pár hónappal ezelőtt Debreczen vá-
 ros polgársága olyan ítéletet mondott ki,
 mely a mily szigorú és igazságos, épen
 oly várt ítélet volt, s az ország népe
 meglepődéssel vette tudomásul, hogy a
 debreczeni polgárság teljesítette köteles-
 ségét.

Azt felesleges itt elmondanunk, hogy
 miért kellett ezen ítéletnek ilyen en-
 lennie, tudja, éri azt minden ember; a
 társadalom minden rétegében, az ipar,
 kereskedelem minden ágában érezhető az
 a nyomott hangulat, hallható a panasza,
 s elég sűrűn látható a bukás és pusztu-
 lás, mely azon politikának közvetlen ki-
 folyása, mely politikának ez időszertini
 feje Tisza Kálmán.

Hát nem maga Tisza Kálmán mon-
 ta-ezeket, akkor amidőn még mint el-
 lenzék vezér százszor bebizonyította a
 közönség átkos voltát; lát van-e ember,
 a ki megértte azt, hogy a Tisza Kál-
 mán, a ki most mindenáron miniszter s
 lassanként majd csak összeszedi vala-
 mennyi miniszteri társát: egykor a mi
 tanítómesterünk volt, s a mit akkor el-
 tanultunk tőle, az igaz hazaszeretetet s
 a függetlenségért rajongást, ma azt ő
 és párta ostromozza, s ellenünk, a jó
 tanítványok ellen, a kik szívünkbe véstük
 minden szavát, most a mester vív élet-
 halál harcort.

Egy ilyen köpenyfordítás, mely
 — ha Glyezi Kálmánt elefeldjük, —
 példátlan e parlament történelmében,
 nem hágy-e tág kaput a tyransitgatás-
 nak, nem ad-e okot ezer feltevésre? még
 akkor is, ha oly sok szerencsétlenséget
 nem áraszt az országra, mint ez.

És midőn a nép látja, hogy a te-
 her napról napra nő, hogy véres verej-
 téket izzad és mégis a legnagyobb nyom-
 orral küzd, hogy családját az éhen ha-
 lastól megmentsse; midőn az adóvégreha-
 ptások soha nem ismert mérvben szapo-
 rodnak, midőn az ügy is sürül elemi o-
 pápák mellé, a háború csapásai is ok-
 nélkül felidéznek, csoda-e ha elveszti
 hitét, bizalmát az emberekben? Csoda-e
 ha ámitoknak tekinti azokat, kik ezt az
 ő nagy nyomorúságát is mint szükséges
 dolgot magyarázzák azáltal, hogy helyes-
 lik azon politikát, mely mindezen álla-
 potokat megteremtette.

Két okunk van tehát azon politikát
 megvetni, először azért, mert a régi
 Tisza Kálmán napnál világosabban bebi-
 zonyította ennek „a t k o s” voltát, és a
 másik az, hogy ma már a következmé-
 nyek is igazolják, miszerint minden baj
 és nyomorunk egyedül ez a kutféje.

Debrecezen város polgársága midőn
 ítéletét kimondta, teljesen felfogta annak
 horderejét s a köztetszés mellyel falá-
 kozott bizonyítja, miszerint helyes uton
 járt.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.
Dráma az életből.
 Elbeszélése.
 Irta: H. J.
 (Folytatás.)

Holden anyja az Erl-féle házban lakott,
 szemelyben vette át a beteg ápolását, mely-
 nek leleplezetéről eddig fogalma sem volt.
 A fiatal nő egy éves gyermekével néhány
 hónap előtt jött G... be az Erl-féle ház-
 ban egy padlás lakást bérelt ki és egész visz-
 szarvonulva élt. Csak azt tudták meg, hogy
 Graal asszonyának hírvár, hogy férjét elvesz-
 tette s mindenki elhitte, hogy a férje utáni
 gyász az oka ha halvány feketébe öltözött
 nő szeméi be voltak esve és a könyv nyom-
 maít mutatták.
 Csak most tudták meg, hogy egy rövid-
 áru kereskedésben munkát keresett és kapott
 is; a tulajdonos — miután többször nem jött
 el, azt hitte, hogy a munkabér mit fizetett
 csekély. Senki sem gyaníthatta, hogy munkája
 díjából oly soká éledgett. Mig az éhségtől el-
 élkelő volt. A földön még akkor jötték há-
 zába nem dolgozhatt többet. Mig a ház-
 ban lakók azt hitték, hogy szorgalmasan dol-
 gozik, az alatt emésztő lázban fektet s csak
 miután néhány napig nem látták ment hozzá
 Erl és fedezte fei retentő helyzetét.

**Felhívás Debreczen szab. k. város
 nagyerdemű közönséghez!**
 (Folytatás.)
 A fentebbiekben közöltetett adatok két-
 ségen kívülre teszik azt,
 hogy a Fröbel-féle gyermekkertnek léte-
 sítése és fenntartása nem annyira a polgári ha-
 társág feladata s nem inkább a társadalom
 feladata, melynek a filantropikus intézetek
 létrehozása körül megvannak a maga, és ma-
 gától sok tekintetben másokra át nem hárí-
 tható és el nem utasítható erkölcsi és ember-
 baráti kötelességei; s ennek tudata és örömmel,
 s szíves készséggel történt teljesítése ad-
 otta a magyarországi 51 gyermekkert közül
 37-nek életet és tartja ma is fenn virágzó ál-
 lapotban azokat.

A fennebb névszerint is megnevezett kis-
 városoknál hasonlíthatatlanul nagyobb és va-
 gyonosabb debreczeni műveltség és lelkes
 holgyének egyesített ereje és akaratával sokal
 inkább képes városunkban egy Fröbel-féle gyer-
 mekertet létrehozni és fenntartani, mint ez en-
 litett kisvárosokéi.

„A nőnek csak akarni kell, és a gyer-
 mekért virulni fog.” mint azt Jóó István ur
 ezen ügyben sok bensőséggel, áhatottsággal,
 erős megyőződéssel és kitűnő szakavatottsá-
 ggal irrott cikkében kifejtette, s ez úgy leent,
 ha a városi társadalom is megteszi a maga
 kötelességét, a közadokozás útján előteremti
 a szóban levő gyermekert létesítésére és éven-
 telti fenntartására megkívántó összeget, és
 nem fog támaszkodni minden tekintetben a
 városra, — mely temérdek kiadási miatt leg-
 jobb akarata mellett sem viselheti egészen a
 terheket, s az kívánni sem lehet: — elég, ha
 alkalmas helyiséget és épületet ad, s annak
 megadására biztosítva is van azon esetre, ha az
 intézet fenntartásáról az igen tisztelt közönség
 ön maga gondoskodik.

47—50.000 lakosú városunknak
 nagyszámú ezrekkel, tíz söt százszázalékkal
 megáldott polgári és birókossai vannak, kiknek
 gyermekeik, unokáik, városunk közbaja és bold-
 ogsága iránti meleg szeretetük, ügybizalmok
 és tettekben nyilvánuló jóakaruk, köny-
 nyen kieszárlhatják az említett szent célra
 teendő kegyes alapítványai által, egy gyer-
 mekért évenkénti fenntartására megkívántó
 1800 forint, mint azt hazánk 22 városának pol-
 gárai cselekedték, kik ezen nemes tetteik ál-
 tal midőn egyrésztől saját és jólléfogott élet-
 érdekeiknek is eléget tettek; — ugyanakkor
 egyszerűségi a nevelés ügyének előmozdítása
 által hasznos és fontos szolgálatot is tettek a
 jövő Magyarországra számára, másrésztől azon-
 ban szép és közbetérre méltó példát adtak test-
 véreinknek, a többi hazai városoknak.

Debreczennek társadalmi tekintetben
 is nagy szerencséje az, hogy művelt lelku,
 nemes és emelkedett gondolkodású holgyekben
 valóban gazdag város, s e kitűnő gazdaság
 méltán is megilleti a Magyaralföld ezen egyik
 legnagyobb városát, — melynek köztisztelésre
 és közbetűzésre oly igen méltó lelkes urfői a
 jelenleg már 33000 frtnál nagyobb pénzal-
 panggal rendelkező ngyületi árvalának adtak élet-
 t, és soha meg nem szűnő kegyadományai-
 kál nevelik folytonosan annak tőkétjét, hogy
 mindig több több árát és munkabételelenné
 lett, s teljesen elnyomorodott szegényeket ment-
 hessenek meg a nyomor, in s é g és
 erkölcsi silyedés örvényéből. — Azon lelkes
 holgyek, kik a társadalom legelhagyottabbjain-
 ka, a szűléknélküli szegény és teljesen va-
 gyontalan árvalának tartása és nevelítése vé-
 gét illető jótékony intézetet alapították, — nem
 szóval, hanem tettel gyakorolják az emberiség
 és nevelés ügye iránti szeretetüket; —
 mivel nekik nem a világ, hanem saját ember-
 szerető szívük és lelku jelöli ki azon nemes
 iránt, melyet követnek, s azon igen szép hi-
 vatást és életfeladatot, melyeknek betöltésében
 és annak megfelelőben semmi nehézség és
 viszontagságos időjárás nem akadályozza meg,
 mert erős akaratukkal legyőzik azokat. —
 Debreczen városának ezen nemes lelku, saját

Angol-afgan háború.
 (—) Az angol hadsereg győzelmesen
 nyomul előre. A Khyber szirozon 300 embert
 vesztettek, a mi csekélység. — Ha az angolok
 ezután is így folytatják operációjukat, akkor
 igaznak fog bizonyulni Browne tábornok mon-
 dása, hogy december elején az afgán főváros
 előtt áll.

Az angol csapatok már egészen Pishin-
 hez nyomultak. Az afridis csapatok elfogtak
 500 afgánt, s fegyvereiket elszedték.
 Az angolok serege Ali-Musjidnál tud egy-
 sült. Lydon tábornok hadesapata Kabul felé
 halad.

A döntő ütközet valószínűleg a serek
 irákokat rivatik. Erre néve így szól egy tá-
 irat:
 London, nov. 24. Pesaveren túl, Ali-
 Musjid irányában holnap várják az első nagy
 ütközetet. Tizenkétezer van összpontosítva a
 sikon.

Az angol hadsereg folyton elő-
 re nyomul.

A fiatal nő ruházata mindég tiszta és
 tisztességes volt, ki gyanítható volna, hogy
 csak annyira volt mennyit magán viselt, hiszen
 soha sem panszkodott soha sem hívott vala-
 kit segélyül.

Károly megdotta anyjától a szerencsétlen
 történetet, a kit javasolások az ápolóútra bi-
 zott Graal Emma egy nyugalmazott katona
 tiszt leánya volt a ki... ford mellett egy
 kis paraszt házat birt és földet mivel, hogy
 családját táplálhassa miután nyugdíja arra nem
 volt elegendő. Anyja már meghalt, testvére a
 hadseregbe lépett midőn az első kéro közele-
 det hozta. Ö vezette öreg atyja háztartását,
 ő volt egyetlen támasza, ősmerte gondjait, —
 ő volt kényelmű életét élt, adósságokat
 testvére kényelmű életét élt, adósságokat
 csinált, anyjának nem volt több ereje a földet
 művelni. Minden gondolatát azon eszmé töltötte
 el, hogy tehetős férjét találjon, a ki atyjának
 őreg napjaira nyughelyet adhasson. — Nem
 őreg napjaira nyughelyet akart tanácsot kérni a
 szivétől hanem esztől akart szabadsága fel-
 választásánál, azon álom, hogy szabadsága fel-
 állásával atyjának kényelmes öregséget sze-
 rezhett ért volt lelkén.

Ekkor ösmerekedett meg egy fiatal em-
 berrel, ki minden látszat szerint gazdag és
 élkelő volt. A földön még akkor jötték há-
 zába nem dolgozhatt többet. Mig a ház-
 ban lakók azt hitték, hogy szorgalmasan dol-
 gozik, az alatt emésztő lázban fektet s csak
 miután néhány napig nem látták ment hozzá
 Erl és fedezte fei retentő helyzetét.

Angol-afgan háború.
 (—) Az angol hadsereg győzelmesen
 nyomul előre. A Khyber szirozon 300 embert
 vesztettek, a mi csekélység. — Ha az angolok
 ezután is így folytatják operációjukat, akkor
 igaznak fog bizonyulni Browne tábornok mon-
 dása, hogy december elején az afgán főváros
 előtt áll.

Az angol csapatok már egészen Pishin-
 hez nyomultak. Az afridis csapatok elfogtak
 500 afgánt, s fegyvereiket elszedték.
 Az angolok serege Ali-Musjidnál tud egy-
 sült. Lydon tábornok hadesapata Kabul felé
 halad.

A döntő ütközet valószínűleg a serek
 irákokat rivatik. Erre néve így szól egy tá-
 irat:
 London, nov. 24. Pesaveren túl, Ali-
 Musjid irányában holnap várják az első nagy
 ütközetet. Tizenkétezer van összpontosítva a
 sikon.

Az angol hadsereg folyton elő-
 re nyomul.

A fiatal nő ruházata mindég tiszta és
 tisztességes volt, ki gyanítható volna, hogy
 csak annyira volt mennyit magán viselt, hiszen
 soha sem panszkodott soha sem hívott vala-
 kit segélyül.

Károly megdotta anyjától a szerencsétlen
 történetet, a kit javasolások az ápolóútra bi-
 zott Graal Emma egy nyugalmazott katona
 tiszt leánya volt a ki... ford mellett egy
 kis paraszt házat birt és földet mivel, hogy
 családját táplálhassa miután nyugdíja arra nem
 volt elegendő. Anyja már meghalt, testvére a
 hadseregbe lépett midőn az első kéro közele-
 det hozta. Ö vezette öreg atyja háztartását,
 ő volt egyetlen támasza, ősmerte gondjait, —
 ő volt kényelmű életét élt, adósságokat
 testvére kényelmű életét élt, adósságokat
 csinált, anyjának nem volt több ereje a földet
 művelni. Minden gondolatát azon eszmé töltötte
 el, hogy tehetős férjét találjon, a ki atyjának
 őreg napjaira nyughelyet adhasson. — Nem
 őreg napjaira nyughelyet akart tanácsot kérni a
 szivétől hanem esztől akart szabadsága fel-
 választásánál, azon álom, hogy szabadsága fel-
 állásával atyjának kényelmes öregséget sze-
 rezhett ért volt lelkén.

**Felhívás Debreczen szab. k. város
 nagyerdemű közönséghez!**
 (Folytatás.)
 A fentebbiekben közöltetett adatok két-
 ségen kívülre teszik azt,
 hogy a Fröbel-féle gyermekkertnek léte-
 sítése és fenntartása nem annyira a polgári ha-
 társág feladata s nem inkább a társadalom
 feladata, melynek a filantropikus intézetek
 létrehozása körül megvannak a maga, és ma-
 gától sok tekintetben másokra át nem hárí-
 tható és el nem utasítható erkölcsi és ember-
 baráti kötelességei; s ennek tudata és örömmel,
 s szíves készséggel történt teljesítése ad-
 otta a magyarországi 51 gyermekkert közül
 37-nek életet és tartja ma is fenn virágzó ál-
 lapotban azokat.

A fennebb névszerint is megnevezett kis-
 városoknál hasonlíthatatlanul nagyobb és va-
 gyonosabb debreczeni műveltség és lelkes
 holgyének egyesített ereje és akaratával sokal
 inkább képes városunkban egy Fröbel-féle gyer-
 mekertet létrehozni és fenntartani, mint ez en-
 litett kisvárosokéi.

„A nőnek csak akarni kell, és a gyer-
 mekért virulni fog.” mint azt Jóó István ur
 ezen ügyben sok bensőséggel, áhatottsággal,
 erős megyőződéssel és kitűnő szakavatottsá-
 ggal irrott cikkében kifejtette, s ez úgy leent,
 ha a városi társadalom is megteszi a maga
 kötelességét, a közadokozás útján előteremti
 a szóban levő gyermekert létesítésére és éven-
 telti fenntartására megkívántó összeget, és
 nem fog támaszkodni minden tekintetben a
 városra, — mely temérdek kiadási miatt leg-
 jobb akarata mellett sem viselheti egészen a
 terheket, s az kívánni sem lehet: — elég, ha
 alkalmas helyiséget és épületet ad, s annak
 megadására biztosítva is van azon esetre, ha az
 intézet fenntartásáról az igen tisztelt közönség
 ön maga gondoskodik.

47—50.000 lakosú városunknak
 nagyszámú ezrekkel, tíz söt százszázalékkal
 megáldott polgári és birókossai vannak, kiknek
 gyermekeik, unokáik, városunk közbaja és bold-
 ogsága iránti meleg szeretetük, ügybizalmok
 és tettekben nyilvánuló jóakaruk, köny-
 nyen kieszárlhatják az említett szent célra
 teendő kegyes alapítványai által, egy gyer-
 mekért évenkénti fenntartására megkívántó
 1800 forint, mint azt hazánk 22 városának pol-
 gárai cselekedték, kik ezen nemes tetteik ál-
 tal midőn egyrésztől saját és jólléfogott élet-
 érdekeiknek is eléget tettek; — ugyanakkor
 egyszerűségi a nevelés ügyének előmozdítása
 által hasznos és fontos szolgálatot is tettek a
 jövő Magyarországra számára, másrésztől azon-
 ban szép és közbetérre méltó példát adtak test-
 véreinknek, a többi hazai városoknak.

Debreczennek társadalmi tekintetben
 is nagy szerencséje az, hogy művelt lelku,
 nemes és emelkedett gondolkodású holgyekben
 valóban gazdag város, s e kitűnő gazdaság
 méltán is megilleti a Magyaralföld ezen egyik
 legnagyobb városát, — melynek köztisztelésre
 és közbetűzésre oly igen méltó lelkes urfői a
 jelenleg már 33000 frtnál nagyobb pénzal-
 panggal rendelkező ngyületi árvalának adtak élet-
 t, és soha meg nem szűnő kegyadományai-
 kál nevelik folytonosan annak tőkétjét, hogy
 mindig több több árát és munkabételelenné
 lett, s teljesen elnyomorodott szegényeket ment-
 hessenek meg a nyomor, in s é g és
 erkölcsi silyedés örvényéből. — Azon lelkes
 holgyek, kik a társadalom legelhagyottabbjain-
 ka, a szűléknélküli szegény és teljesen va-
 gyontalan árvalának tartása és nevelítése vé-
 gét illető jótékony intézetet alapították, — nem
 szóval, hanem tettel gyakorolják az emberiség
 és nevelés ügye iránti szeretetüket; —
 mivel nekik nem a világ, hanem saját ember-
 szerető szívük és lelku jelöli ki azon nemes
 iránt, melyet követnek, s azon igen szép hi-
 vatást és életfeladatot, melyeknek betöltésében
 és annak megfelelőben semmi nehézség és
 viszontagságos időjárás nem akadályozza meg,
 mert erős akaratukkal legyőzik azokat. —
 Debreczen városának ezen nemes lelku, saját

Angol-afgan háború.
 (—) Az angol hadsereg győzelmesen
 nyomul előre. A Khyber szirozon 300 embert
 vesztettek, a mi csekélység. — Ha az angolok
 ezután is így folytatják operációjukat, akkor
 igaznak fog bizonyulni Browne tábornok mon-
 dása, hogy december elején az afgán főváros
 előtt áll.

Az angol csapatok már egészen Pishin-
 hez nyomultak. Az afridis csapatok elfogtak
 500 afgánt, s fegyvereiket elszedték.
 Az angolok serege Ali-Musjidnál tud egy-
 sült. Lydon tábornok hadesapata Kabul felé
 halad.

A döntő ütközet valószínűleg a serek
 irákokat rivatik. Erre néve így szól egy tá-
 irat:
 London, nov. 24. Pesaveren túl, Ali-
 Musjid irányában holnap várják az első nagy
 ütközetet. Tizenkétezer van összpontosítva a
 sikon.

Az angol hadsereg folyton elő-
 re nyomul.

A fiatal nő ruházata mindég tiszta és
 tisztességes volt, ki gyanítható volna, hogy
 csak annyira volt mennyit magán viselt, hiszen
 soha sem panszkodott soha sem hívott vala-
 kit segélyül.

Károly megdotta anyjától a szerencsétlen
 történetet, a kit javasolások az ápolóútra bi-
 zott Graal Emma egy nyugalmazott katona
 tiszt leánya volt a ki... ford mellett egy
 kis paraszt házat birt és földet mivel, hogy
 családját táplálhassa miután nyugdíja arra nem
 volt elegendő. Anyja már meghalt, testvére a
 hadseregbe lépett midőn az első kéro közele-
 det hozta. Ö vezette öreg atyja háztartását,
 ő volt egyetlen támasza, ősmerte gondjait, —
 ő volt kényelmű életét élt, adósságokat
 testvére kényelmű életét élt, adósságokat
 csinált, anyjának nem volt több ereje a földet
 művelni. Minden gondolatát azon eszmé töltötte
 el, hogy tehetős férjét találjon, a ki atyjának
 őreg napjaira nyughelyet adhasson. — Nem
 őreg napjaira nyughelyet akart tanácsot kérni a
 szivétől hanem esztől akart szabadsága fel-
 választásánál, azon álom, hogy szabadsága fel-
 állásával atyjának kényelmes öregséget sze-
 rezhett ért volt lelkén.

Ekkor ösmerekedett meg egy fiatal em-
 berrel, ki minden látszat szerint gazdag és
 élkelő volt. A földön még akkor jötték há-
 zába nem dolgozhatt többet. Mig a ház-
 ban lakók azt hitték, hogy szorgalmasan dol-
 gozik, az alatt emésztő lázban fektet s csak
 miután néhány napig nem látták ment hozzá
 Erl és fedezte fei retentő helyzetét.

Angol-afgan háború.
 (—) Az angol hadsereg győzelmesen
 nyomul előre. A Khyber szirozon 300 embert
 vesztettek, a mi csekélység. — Ha az angolok
 ezután is így folytatják operációjukat, akkor
 igaznak fog bizonyulni Browne tábornok mon-
 dása, hogy december elején az afgán főváros
 előtt áll.

Az angol csapatok már egészen Pishin-
 hez nyomultak. Az afridis csapatok elfogtak
 500 afgánt, s fegyvereiket elszedték.
 Az angolok serege Ali-Musjidnál tud egy-
 sült. Lydon tábornok hadesapata Kabul felé
 halad.

A döntő ütközet valószínűleg a serek
 irákokat rivatik. Erre néve így szól egy tá-
 irat:
 London, nov. 24. Pesaveren túl, Ali-
 Musjid irányában holnap várják az első nagy
 ütközetet. Tizenkétezer van összpontosítva a
 sikon.

Az angol hadsereg folyton elő-
 re nyomul.

A fiatal nő ruházata mindég tiszta és
 tisztességes volt, ki gyanítható volna, hogy
 csak annyira volt mennyit magán viselt, hiszen
 soha sem panszkodott soha sem hívott vala-
 kit segélyül.

Károly megdotta anyjától a szerencsétlen
 történetet, a kit javasolások az ápolóútra bi-
 zott Graal Emma egy nyugalmazott katona
 tiszt leánya volt a ki... ford mellett egy
 kis paraszt házat birt és földet mivel, hogy
 családját táplálhassa miután nyugdíja arra nem
 volt elegendő. Anyja már meghalt, testvére a
 hadseregbe lépett midőn az első kéro közele-
 det hozta. Ö vezette öreg atyja háztartását,
 ő volt egyetlen támasza, ősmerte gondjait, —
 ő volt kényelmű életét élt, adósságokat
 testvére kényelmű életét élt, adósságokat
 csinált, anyjának nem volt több ereje a földet
 művelni. Minden gondolatát azon eszmé töltötte
 el, hogy tehetős férjét találjon, a ki atyjának
 őreg napjaira nyughelyet adhasson. — Nem
 őreg napjaira nyughelyet akart tanácsot kérni a
 szivétől hanem esztől akart szabadsága fel-
 választásánál, azon álom, hogy szabadsága fel-
 állásával atyjának kényelmes öregséget sze-
 rezhett ért volt lelkén.

**Felhívás Debreczen szab. k. város
 nagyerdemű közönséghez!**
 (Folytatás.)
 A fentebbiekben közöltetett adatok két-
 ségen kívülre teszik azt,
 hogy a Fröbel-féle gyermekkertnek léte-
 sítése és fenntartása nem annyira a polgári ha-
 társág feladata s nem inkább a társadalom
 feladata, melynek a filantropikus intézetek
 létrehozása körül megvannak a maga, és ma-
 gától sok tekintetben másokra át nem hárí-
 tható és el nem utasítható erkölcsi és ember-
 baráti kötelességei; s ennek tudata és örömmel,
 s szíves készséggel történt teljesítése ad-
 otta a magyarországi 51 gyermekkert közül
 37-nek életet és tartja ma is fenn virágzó ál-
 lapotban azokat.

A fennebb névszerint is megnevezett kis-
 városoknál hasonlíthatatlanul nagyobb és va-
 gyonosabb debreczeni műveltség és lelkes
 holgyének egyesített ereje és akaratával sokal
 inkább képes városunkban egy Fröbel-féle gyer-
 mekertet létrehozni és fenntartani, mint ez en-
 litett kisvárosokéi.

„A nőnek csak akarni kell, és a gyer-
 mekért virulni fog.” mint azt Jóó István ur
 ezen ügyben sok bensőséggel, áhatottsággal,
 erős megyőződéssel és kitűnő szakavatottsá-
 ggal irrott cikkében kifejtette, s ez úgy leent,
 ha a városi társadalom is megteszi a maga
 kötelességét, a közadokozás útján előteremti
 a szóban levő gyermekert létesítésére és éven-
 telti fenntartására megkívántó összeget, és
 nem fog támaszkodni minden tekintetben a
 városra, — mely temérdek kiadási miatt leg-
 jobb akarata mellett sem viselheti egészen a
 terheket, s az kívánni sem lehet: — elég, ha
 alkalmas helyiséget és épületet ad, s annak
 megadására biztosítva is van azon esetre, ha az
 intézet fenntartásáról az igen tisztelt közönség
 ön maga gondoskodik.

47—50.000 lakosú városunknak
 nagyszámú ezrekkel, tíz söt százszázalékkal
 megáldott polgári és birókossai vannak, kiknek
 gyermekeik, unokáik, városunk közbaja és bold-
 ogsága iránti meleg szeretetük, ügybizalmok
 és tettekben nyilvánuló jóakaruk, köny-
 nyen kieszárlhatják az említett szent célra
 teendő kegyes alapítványai által, egy gyer-
 mekért évenkénti fenntartására megkívántó
 1800 forint, mint azt hazánk 22 városának pol-
 gárai cselekedték, kik ezen nemes tetteik ál-
 tal midőn egyrésztől saját és jólléfogott élet-
 érdekeiknek is eléget tettek; — ugyanakkor
 egyszerűségi a nevelés ügyének előmozdítása
 által hasznos és fontos szolgálatot is tettek a
 jövő Magyarországra számára, másrésztől azon-
 ban szép és közbetérre méltó példát adtak test-
 véreinknek, a többi hazai városoknak.

Debreczennek társadalmi tekintetben
 is nagy szerencséje az, hogy művelt lelku,
 nemes és emelkedett gondolkodású holgyekben
 valóban gazdag város, s e kitűnő gazdaság
 méltán is megilleti a Magyaralföld ezen egyik
 legnagyobb városát, — melynek köztisztelésre
 és közbetűzésre oly igen méltó lelkes urfői a
 jelenleg már 33000 frtnál nagyobb pénzal-
 panggal rendelkező ngyületi árvalának adtak élet-
 t, és soha meg nem szűnő kegy

